

रेकस्य विद्यमानत्वात् तेनायमतिरिक्तदोषः शाम्यति । इतरत्
पूर्ववद्वाख्येयम् ॥

अत्र सामाधारमृग्विशेषं विधत्ते । “वण्महाऽ॥ असि सूर्येति
कुर्वन्ति । यस्यैवादित्यस्य सवनस्य कामेनातिरिच्यते । तेनैवैनं
कामेन समर्धयन्ति” इति । वडित्यादिकमृक् प्रतीकम् ।
तत्र चादित्यवाचकः सूर्यशब्द आम्नातः । तृतीयसवनञ्चा-
दित्यसम्बन्धि । आदित्यग्रहस्य तत्र विहितत्वात् । अत एव
सूत्रकारेणोक्तम्, आदित्यारम्भणं तृतीयसवनमित्येवञ्च सत्य-
तिरिक्तेन सामेन काम्यमानमादित्यसम्बन्धितृतीयसवनं सूर्य-
शब्दचटितैतेन मन्त्रेण लब्धमिति कृत्वा तेन कामेन अति-
रिक्तमेवमं समृद्धं करोति ॥

अतश्च विधाय सामविशेषं विधत्ते । “गौरिवीतऽ॥ साम भवति ।
तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति” इति । माध्यन्दिनसवने
गौरिवीतसाम्नः पृष्ठस्तोत्रे विकल्पेन विहितत्वात् तत्साम तत्सव-
नलक्षणम् । अतस्तेन साम्ना माध्यन्दिनसवनान्नापगच्छन्ति ॥

स्तोमविशेषं विधत्ते । “सप्तदशः स्तोमः । तेनैव तृतीयसव-
नान्नयन्ति” इति । तृतीयसवनगतस्यार्भवपवमानस्य सप्तदश-
स्तोमयुक्तत्वात् असौ स्तोमः । तत्सवनलक्षणं तेन तृतीयसव-
नान्नापगच्छन्ति ॥

अनुष्ठानप्रकारं विधत्ते । “होतुश्चमसमनून्नयन्ते । होता-
नुशऽसति [३] । मध्यत एव यज्ञऽ॥ समादधाति” इति । पूर्व-
वद्वाख्येयम् ॥